

DOSAR NR. ###/118/2022
R O M Â N I A
TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
OPERATOR DE DATE CU CARACTER PERSONAL 8470
SENTINȚA CIVILĂ NR. ###
ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 28 APRILIE 2022
COMPLETUL COMPUS DIN:
PREȘEDINTE: #####-#####-###
GREFIER: #####

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal având ca obiect anulare act administrativ HCL NR 77/2021 formulată de reclamanta SC ##### SRL, cu sediul procesual ales în Constanța, #####, #####, #####, jud. Constanța, în contradictoriu cu pârâtul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CONSTANȚA, cu sediul în Constanța, Bd. Tomis, nr. 51, #####.

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința publică din 11.04.2022 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte integrantă din cuprinsul prezentei hotărâri, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea la data de 28.04.2022, când s-au hotărât următoarele:

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată sub nr. ###/118/2022 pe rolul Tribunalului Constanța, reclamanta SC ##### SRL, în contradictoriu cu pârâtul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CONSTANȚA, în temeiul art. 11 alin. (4), din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, a formulat, în termen legal, cerere de chemare în judecată, solicitând anularea în parte a H.C.L. Constanța nr. ##### # Regulamentul privind îmbunătățirea activității de gospodărire, protecția mediului, întreținere și înfrumusețare a municipiului Constanța, în ceea ce privește dispozițiile art. 37 care prevede următoarele: „Pentru contravențiile prevăzute la art. 8 pct. (...), 22, (...) – SANȚIUNEA SE VA APLICA PROPRIETARULUI VEHICULULUI așa cum este el definit în prezenta hotărâre”, raportat la art. 8 pct. 22, dispoziții ce sunt nelegale.

Motivându-și în fapt cererea, reclamanta a arătat, în esență, că societatea a primit (prin afișare) la data de 12.01.2022 Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției ##### ##/17.12.2021.

În procesul-verbal atacat se reține faptul că societatea reclamantă a săvârșit următoarele: „Autovehiculul marca ##### cu nr. ## ## ## a fost depistat staționat pe trotuarul aferent colțului de intersecție dintre str. ##### și str. T. #####, în alt loc decât cel marcat și semnalizat pentru parcare. Parcarea special amenajată pentru auto și cu locuri disponibile fiind în imediata apropiere”, fapta fiind prevăzută de art. 8 pct. 22 și sancționată de art. 18 din HCLM 77/2021, fiind stabilită o amendă în sarcina subscrisei, în valoare de 500 RON.

Reclamanta a arătat că în cauză criticile aduse H.C.L. Constanța nr. ##### # Regulamentul privind îmbunătățirea activității de gospodărire, protecția mediului, întreținere și înfrumusețare a municipiului Constanța, pentru care solicită revocarea parțială a acesteia, vizează următoarele aspecte:

Prin inserarea art. 37 care prevede următoarele: „Pentru contravențiile prevăzute la art. 8 pct. 1, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 22, 23, 24, 25 și 26 – SANCTIUNEA SE VA APLICA PROPRIETARULUI VEHICULULUI așa cum este el definit în prezenta hotărâre”, se aduce atingere principiului personalității răspunderii contravenționale.

Art. 4 pct. 33. proprietar – persoană fizică sau juridică, care are în proprietate sau care, după caz, poate folosi, în baza unui drept legal (contract leasing), vehicule înmatriculate/înregistrate în România, respectiv persoana fizică ori juridică, înscrisă în certificatul de înmatriculare/înregistrare, care are în proprietate sau care, după caz, poate folosi, în baza unui drept legal (contract de leasing), vehicule înmatriculate/înregistrate în alte state.

Reclamanta a apreciat că sancționarea proprietarului sau deținătorului autovehiculului pentru o contravenție săvârșită de conducătorul auto este de natură a aduce atingere principiului privind caracterul personal al răspunderii contravenționale, principiu care, deși nu se bucură de o consacrare expresă din punct de vedere normativ rezultă, totuși, în mod implicit, din definiția legală a noțiunii de „contravenție” prevăzută de dispozițiile art. 1 din O.G. nr.2/2001, „Legea contravențională apără valorile sociale, care nu sunt ocrotite prin legea penală. Constituie contravenție fapta săvârșită cu vinovăție, stabilită și sancționată prin lege, ordonanță, prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin hotărâre a consiliului local al comunei, orașului, municipiului sau al sectorului municipiului București, a consiliului județean ori a Consiliului General al Municipiului București”.

Având în vedere caracterul personal al răspunderii contravenționale, poate fi tras la răspundere numai cel care a săvârșit contravenția. Or, în cazul de față, deși autovehiculul apare în proprietatea societății reclamante, numai conducătorul auto poate fi sancționat contravențional.

Într-o astfel de situație, reclamanta consideră că nu poate fi atrasă în sarcina sa nici măcar o răspundere implicită pentru presupusa ilegalitate comisă de șofer. O asemenea răspundere nu există în domeniul contravențional și nici nu poate exista în mod legal în sarcina proprietarului unui bun, din moment ce nu el a săvârșit fapta contravențională.

Agentul constatator a aplicat sancțiunea proprietarului bunului cu care pretinde că a fost comisă contravenția, iar nu persoanei care a săvârșit contravenția apreciind, în mod greșit, că proprietarul autoturismului este răspunzător pentru fapta comisă cu ajutorul bunului său.

Sancționarea societății reclamante în baza unei simple presupuneri constând în aceea că dacă deține în proprietate autovehiculul, are și calitatea de subiect activ al contravenției respective, răstoarnă principiul personalității răspunderii contravenționale.

Mai mult, reclamanta a arătat că dispozițiile atacate în prezenta cauză sunt unele imperative, practic, agentul constatator fiind obligat să aplice sancțiunea proprietarului vehiculului: ”sancțiunea SE VA APLICA utilizatorului vehiculului”.

Teoretic, agentul constatator nici nu ar putea sancționa șoferul contravenient, întrucât nu ar avea această posibilitate, raportându-ne la textul de mai sus.

Definiția noțiunii de „proprietar” dată de hotărârea atacată, include atât persoana fizică, cât și pe cea juridică.

Reclamanta a considerat că pentru contravențiile prevăzute la art. 8, persoana juridică nu poate fi sancționată, întrucât, aceste fapte, în mod logic și obiectiv, nu pot fi săvârșite decât de o persoană fizică.

Chiar dacă autovehiculul apare în proprietatea persoanei juridice, numai conducătorul auto poate să conducă autovehiculul respectiv și să săvârșească respectivele fapte, iar o abordare contrară sfidează regulile logicii.

Mai mult decât atât, reclamanta a apreciat că sancționarea persoanei juridice pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 8 pct. 22, reprezintă o veritabilă încălcare a principiului personalității răspunderii contravenționale, întrucât doar cel care a săvârșit contravenția, poate fi tras la răspundere. Chiar dacă autovehiculul ar apărea în proprietatea persoanei juridice, aceasta nu poate fi sancționată pentru fapta săvârșită de conducătorul auto.

În încercarea justificării soluției legislative adoptate de către intimat, reclamanta a considerat că acesta a încercat o eludare a dispozițiilor legale, legea cadru în ceea ce privește răspunderea contravențională fiind O.G. 2/2001. Prin adoptarea acestei soluții, intimatul și-a oferit puteri mai mari printr-o hotărâre a Consiliului Local al Municipiului Constanța, act normativ inferior Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, de unde reiese faptul că răspunderea contravențională este una strict personală.

Pe de altă parte, această soluție legislativă a apărut în hotărârile Consiliului Local Constanța după Decizia nr. ##/2017 a ÎCCJ, care statuează faptul că doar agentul constatator din cadrul poliției rutiere are competența de a solicita proprietarului sau deținătorului mandatat al unui vehicul comunicarea identității persoanei căreia i-a încredințat vehiculul pentru a fi condus pe drumurile publice, precum și de a aplica sancțiunile contravenționale prevăzute de lege, în cazul necomunicării relațiilor solicitate.

Ulterior acestei decizii, intimatul a înțeles că trebuie sancționați proprietarii autovehiculelor, aplicând instituțiile dreptului civil în materie contravențională – astfel cum a procedat în trecut cu regulamentele de organizare și funcționare a parcarilor publice (anulate în prezent) precum și cu alte H.C.L. unde s-a prevăzut că sancțiunea se va aplica proprietarului – inclusiv H.C.L. Constanța nr. 184/2013 – vechiul regulament privind gospodărirea.

În ceea ce privește atragerea răspunderii contravenționale pe baza unor prezumpții simple, reclamanta a considerat greșit acest raționament, dreptul contravențional fiind asimilat dreptului penal, iar răspunderea contravențională nu poate fi stabilită în sarcina proprietarului unui vehicul prin emiterea unei hotărâri de Consiliu local, eludând în acest fel dispozițiile O.G. 2/2001, legea cadru privind regimul juridic al contravențiilor, unde se prevede indirect principiul răspunderii contravenționale personale.

Reclamanta a arătat faptul că în dosarul nr. ##/118/2019, s-a atacat, printre altele, exact aceeași dispoziție supusă judecății în prezenta cauză, conținutul noțiunii de proprietar fiind identic în HCLM Constanța nr. 235/2018 (vechiul regulament de parcare - anulat în prezent) cu noțiunea de proprietar din HCLM Constanța nr. 77/2021 (atacată în prezenta cauză).

În dosarul nr. #####/118/2019, Curtea de Apel Constanța, ca instanță de recurs a dispus anularea în parte a dispozițiilor art.27 din Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Constanța nr.184/2013 privind îmbunătățirea activității de gospodărire, protecția mediului, întreținerea și înfrumusețarea a municipiului Constanța potrivit carora ”Pentru contravențiile prevazute la art. 9

pct. 31 – sancțiunea se va aplica proprietarului vehiculului așa cum este el definit în prezenta hotărâre.”

Totodată, în dosarul ##/118/2021, Tribunalul Constanța a dispus anularea în parte HCL Constanța nr. 184/2013 privind îmbunătățirea activității de gospodărire, protecția mediului, întreținere și înfrumusețare a municipiului Constanța, actualizată, în ceea ce privește dispozițiile art. 27 potrivit cărora „Pentru contravențiile prevăzute la art. 9 pct. 35 - Sancțiunea se va aplica proprietarului vehiculului așa cum este el definit în prezenta hotărâre”, (definitivă prin neapelare) reținând printre altele, următoarele: „Sanționarea proprietarului sau deținătorului autovehiculului pentru o contravenție săvârșită de conducătorul auto este de natură a aduce atingere principiului privind caracterul personal al răspunderii contravenționale. Răspunderea contravențională provine de la fapta ilicită pentru care trebuie sancționat autorul, constituie contravenție fapta constând în acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege și care este pasibilă de sancțiune contravențională. Contravenția joacă un rol foarte important, deoarece ea reprezintă obiectul, fapta antisocială generatoare de răspundere. Această idee reiese din principiul justei sancțiuni. Or, prevederile criticate nu țin cont de principiul legalității pedepsei și dau naștere unui exces de putere din partea autorității prin stabilirea în sarcina unor persoane a unor sancțiuni, fără a ține seama de persoana făptuitorului/contravenientului. Astfel, făptuitorul este subiectul pasiv al răspunderii contravenționale, deoarece el se obligă să suporte aplicarea și executarea sancțiunii contravenționale. Vinovăția autorului sta la baza dozării sancțiunii contravenționale, în raport de ea stabilindu-se în ce măsură să fie sancționat, luându-se în considerare timpul, locul, modul, dacă a fost o faptă intenționată sau din imprudență. De vinovăție depinde gradul de pedepsire a contravenientului de către organul competent și, desigur, pe baza actului normativ ce reglementează acest domeniu. Reclamanta a arătat totodată că prin prevederile hotărârii criticate pârâtul cu exces de putere a considerat că este posibilă sancționarea proprietarului autovehiculului, indiferent de persoana care a comis fapta contravențională ori contravenția este o faptă săvârșită cu vinovăție și nu se poate fi aplicată sancțiunea contravențională proprietarului care nu a săvârșit fapta contravențională”.

În dovedirea cererii, a solicitat proba cu înscrisuri.

În drept, a invocat dispozițiile Legii nr. 554/2004.

Legal citat, pârâtul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CONSTANȚA, în temeiul dispozițiilor art.205 Cod Procedură Civilă, a formulat întâmpinare față de cererea de chemare în judecată ce vizează anularea în parte a HCL nr. 77/2021 Regulamentul privind îmbunătățirea activității de gospodărire, protecția mediului, întreținere și înfrumusețare a municipiului Constanța, în ceea ce privește dispozițiile art. 37 raportat la art. 8 pct. 22.

Pe fondul cererii, solicită respingerea cererii ca neîntemeiată motivat de următoarele considerente:

Reclamanta a fost sancționată contravențional în temeiul dispozițiilor art. 8 pct. 22 din HCLM nr. 77/2021, cu amendă în sumă de 500 lei, autovehiculul acesteia fiind depistat staționat pe trotuar, în alt loc decât cel marcat și semnalizat pentru parcare, deși parcare special amenajată pentru auto, unde se regăseau și locuri disponibile, se afla în imediata apropiere.

Pârâtul a arătat că reclamanta susține că dispozițiile art. 37 raportat la art. 8 pct. 22 din HCL 77/2021 sunt nelegale, pentru că se arată că proprietarul autovehiculului va fi sancționat contravențional pentru fapta de parcare fără respectarea condițiilor legale, și nu conducătorul auto.

Pârâtul a apreciat că prezenta contestație este neîntemeiată, motivat de următoarele considerente:

Principiul personalității răspunderii contravenționale, nereglementat legal, nu poate duce la concluzia ne-răspunderii pentru fapta antisocială sancționată prin dispoziția de incriminare a contravenției.

Conform art. 37 HCL 77/2021: „Pentru contravențiile prevăzute la art. 8, pct. (...) 22, (...) -sancțiunea se va aplica proprietarului vehiculului, astfel cum este el definit prin prezenta hotărâre”.

Pârâtul a mai arătat că reclamanta susține că dispozițiile art.37 din HCL nr. 77/2021 sunt nelegale, întrucât stabilesc că persoana căreia i se aplică amenda contravențională este proprietarul autovehiculului și nu conducătorul acestuia. Susține că prin aceasta este încălcat caracterul personal al răspunderii contravenționale. Face referire la alte hotărâri judecătorești (Dosar nr. #####/118/2019 și nr. ##/118/2019) prin care s-a anulat o astfel de dispoziție cuprinsă în HCL-uri.

Pârâtul a apreciat că trimiterea la celelalte dosare nu are nicio relevanță în cauză, în condițiile în care obiectul respectivelor cauze s-a referit la alte HCL-uri, care reglementau situații diferite.

Prevederile art.37 nu sunt de natură să producă vătămare contestatoarei, nefiind încălcat principiul răspunderii contravenționale personale.

HCL nr. 77/2021 nu este singurul act normativ care conține o astfel de reglementare, ipoteza prevăzută de textul legal regăsindu-se reglementată în acte normative de rang superior hotărârii adoptate de consiliul local, supuse controlului de neconstituționalitate și considerate legale.

Astfel, prin Decizia CC 309/12.05.2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. 1 lit. c) și d) OG 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, s-a stabilit că societatea deținătoare a autovehiculului poate fi sancționată contravențional desi fapta este a conducătorului auto, întrucât are dreptul de regres datorat de prepus ca angajat.

De asemenea, s-a pronunțat Decizia RIL ÎCCJ 4/2018 privind interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 8 alin. 1, raportate la cele ale art. 1 alin. 1 lit. b) OG 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, în sensul stabilirii subiectului activ al contravenției ce constă în fapta de a circula fără rovinietă valabilă, a proprietarului autovehiculului.

Pârâtul a apreciat că prin reglementarea art. 37 HCL 77/2021 nu este încălcat caracterul personal al răspunderii contravenționale, întrucât prealabil răspunderii contravenționale, trebuie să existe o răspundere. Ipoteza se regăsește înscrisă în art. 44 alin. 7 din Constituție: „Dreptul de proprietate obligă la respectarea celorlalte sarcini, care potrivit legii sau obiceiului revin proprietarului”.

Prin reglementarea art. 37 nu este încălcat dreptul persoanei care nu conducea autovehiculul de a dovedi acest lucru în cadrul unei plângeri contravenționale și de a răsturna

prezumția de legalitate a procesului-verbal de contravenție. De aceea, persoana care se presupune că a săvârșit o contravenție are la dispoziție instituția plângerii contravenționale, răspunderea sa contravențională nefiind unic ori definitiv atrasă prin procesul-verbal de contravenție, care se bucură doar de o prezumție de legalitate.

Pârâtul a arătat în susținere faptul că, în schimb, prin reglementarea ce se regăsește în HCL 77/2021 se instituie dreptul și posibilitatea autorității de a sancționa fapta contravențională, de natură să aducă atingere normelor reglementate de actul normativ, în sensul sancționării faptei de a parca în locuri nepermise.

Conform art. 1 din OG 2/2001: „Legea contravențională apără valorile sociale, care nu sunt ocrotite prin legea penală. Constituie contravenție fapta săvârșită cu vinovăție, stabilită și sancționată prin lege, ordonanță, prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin hotărâre a consiliului local al comunei, orașului, municipiului sau al sectorului municipiului București, a consiliului județean ori a Consiliului General al Municipiului București”.

Conform art. 3: „Actele normative prin care se stabilesc contravenții vor cuprinde descrierea faptelor ce constituie contravenții și sancțiunea ce urmează să se aplice pentru fiecare dintre acestea”.

În consecință, legea contravențională apără valoarea socială, iar contravenția este fapta; legătura de cauzalitate și persoana care a săvârșit fapta sunt chestiuni ce țin de interpretarea ori punerea în aplicare a actului normativ, nu de reglementarea normei.

Pentru toate aceste considerente, pârâtul a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca nefondată, iar în temeiul art.453 Cod Procedură Civilă, a solicitat obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată constând în onorariu avocat.

În drept, a invocat dispozițiile art.205 Cod Procedură Civilă, art. 1 din OUG 2/2001.

În dovedirea celor expuse prin întâmpinare, pârâtul a solicitat proba cu înscrisuri, sens în care a atașat: HCL nr. 123/23.04.2021 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a parcarilor publice din #####, Documentația ce a stat la baza adoptării Regulamentului.

La data de 07.04.2022 pârâtul a depus la dosar interogatoriul propus a fi administrat reclamantei.

Instanța a încuviințat pentru ambele părți proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei. Totodată instanța a respins proba cu interogatoriul propus a fi administrat reclamantei, probă solicitată de către pârât, având în vedere faptul că aceasta nu a fost propusă prin întâmpinare, pârâtul fiind decăzut din probă.

Analizand actele si lucrarile dosarului, instanta retine urmatoarele:

Prin cererea înregistrată sub nr. ###/118/2022 pe rolul Tribunalului Constanța, reclamanta SC ##### SRL, în contradictoriu cu pârâtul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CONSTANȚA, în temeiul art. 11 alin. (4), din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, a formulat, în termen legal, cerere de chemare în judecată, solicitând anularea în parte a H.C.L. Constanța nr. ##### # Regulamentul privind îmbunătățirea activității de gospodărire, protecția mediului, întreținere și înfrumusețare a municipiului Constanța, în ceea ce privește dispozițiile art. 37 care prevede următoarele: „Pentru contravențiile prevăzute la art. 8

pct. (...), 22, (...) – SANȚIUNEA SE VA APLICA PROPRIETARULUI VEHICULULUI așa cum este el definit în prezenta hotărâre”, raportat la art. 8 pct. 22, dispoziții ce sunt nelegale.

Reclamanta susține că dispozițiile art. 37 raportat la art. 8 pct. 22 din HCL 77/2021 sunt nelegale, pentru că se arată că proprietarul autovehiculului va fi sancționat contravențional pentru fapta de parcare fără respectarea condițiilor legale, și nu conducătorul auto.

Reclamanta critică dispozițiile din H.C.L. Constanța nr. ##### # Regulamentul privind îmbunătățirea activității de gospodărire, protecția mediului, întreținere și înfrumusețare a municipiului Constanța, pentru care solicită revocarea parțială a acesteia, vizează următoarele aspecte:

Prin inserarea art. 37 care prevede următoarele: „Pentru contravențiile prevăzute la art. 8 pct. 1, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 22, 23, 24, 25 și 26 – SANȚIUNEA SE VA APLICA PROPRIETARULUI VEHICULULUI așa cum este el definit în prezenta hotărâre”, se aduce atingere principiului personalității răspunderii contravenționale.

Art. 4 pct. 33. proprietar – persoană fizică sau juridică, care are în proprietate sau care, după caz, poate folosi, în baza unui drept legal (contract leasing), vehicule înmatriculate/înregistrate în România, respectiv persoana fizică ori juridică, înscrisă în certificatul de înmatriculare/înregistrare, care are în proprietate sau care, după caz, poate folosi, în baza unui drept legal (contract de leasing), vehicule înmatriculate/înregistrate în alte state.

Se retine ca societatea a primit (prin afișare), la data de 12.01.2022, Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției ##### ##### #####/17.12.2021, prin care se atesta faptul că societatea reclamantă a săvârșit următoarele: „Autovehiculul marca ##### cu nr. ## ## ## a fost depistat staționat pe trotuarul aferent colțului de intersecție dintre str. ##### și str. T. #####, în alt loc decât cel marcat și semnalizat pentru parcare. Parcarea special amenajată pentru auto și cu locuri disponibile fiind în imediata apropiere”, fapta fiind prevăzută de art. 8 pct. 22 și sancționată de art. 18 din HCLM 77/2021, fiind stabilită o amendă în sarcina subscrisei, în valoare de 500 RON.

Aprecierea reclamantei este în sensul că sancționarea proprietarului sau deținătorului autovehiculului pentru o contravenție săvârșită de conducătorul auto este de natură a aduce atingere principiului privind caracterul personal al răspunderii contravenționale, principiu care, deși nu se bucură de o consacrare expresă din punct de vedere normativ rezultă, totuși, în mod implicit, din definiția legală a noțiunii de „contravenție” prevăzută de dispozițiile art. 1 din O.G. nr.2/2001, „Legea contravențională apără valorile sociale, care nu sunt ocrotite prin legea penală. Constituie contravenție fapta săvârșită cu vinovăție, stabilită și sancționată prin lege, ordonanță, prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin hotărâre a consiliului local al comunei, orașului, municipiului sau al sectorului municipiului București, a consiliului județean ori a Consiliului General al Municipiului București”. Având în vedere caracterul personal al răspunderii contravenționale, poate fi tras la răspundere numai cel care a săvârșit contravenția. Or, în cazul de față, deși autovehiculul apare în proprietatea societății reclamante, numai conducătorul auto poate fi sancționat contravențional.

Într-o astfel de situație, reclamanta consideră că nu poate fi atrasă în sarcina sa nici măcar o răspundere implicită pentru presupusa ilegalitate comisă de șofer. O asemenea răspundere nu există în domeniul contravențional și nici nu poate exista în mod legal în sarcina proprietarului unui bun, din moment ce nu el a săvârșit fapta contravențională.

Conform art. 1 din OG 2/2001: „Legea contravențională apără valorile sociale, care nu sunt ocrotite prin legea penală. Constituie contravenție fapta săvârșită cu vinovăție, stabilită și sancționată prin lege, ordonanță, prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin hotărâre a consiliului local al comunei, orașului, municipiului sau al sectorului municipiului București, a consiliului județean ori a Consiliului General al Municipiului București”.

Conform art. 3: „Actele normative prin care se stabilesc contravenții vor cuprinde descrierea faptelor ce constituie contravenții și sancțiunea ce urmează să se aplice pentru fiecare dintre acestea”.

Conform art. 37 HCL 77/2021: „Pentru contravențiile prevăzute la art. 8, pct. (...) 22, (...) -sancțiunea se va aplica proprietarului vehiculului, astfel cum este el definit prin prezenta hotărâre”.

Instanta apreciază ca prevederile art.37 nu sunt de natură să producă vătămare contestatoarei, nefiind încălcat principiul răspunderii contravenționale personale.

Prin reglementarea art. 37 din HCL 77/2021 nu este încălcat caracterul personal al răspunderii contravenționale, întrucât prealabil răspunderii contravenționale, trebuie să existe o răspundere. Ipoteza se regăsește înscrisă în art. 44 alin. 7 din Constituție: „Dreptul de proprietate obligă la respectarea celorlalte sarcini, care potrivit legii sau obiceiului revin proprietarului”.

Prin reglementarea art. 37 nu este încălcat dreptul persoanei care nu conducea autovehiculul de a dovedi acest lucru în cadrul unei plângeri contravenționale și de a răsturna prezumția de legalitate a procesului-verbal de contravenție. De aceea, persoana care se presupune că a săvârșit o contravenție are la dispoziție instituția plângerii contravenționale, răspunderea sa contravențională nefiind unic ori definitiv atrasă prin procesul-verbal de contravenție, care se bucură doar de o prezumție de legalitate.

Prin reglementarea ce se regăsește în HCL 77/2021 se instituie dreptul și posibilitatea autorității de a sancționa fapta contravențională, de natură să aducă atingere normelor reglementate de actul normativ, în sensul sancționării faptei de a parca în locuri nepermise.

De altfel, HCL nr. 77/2021 nu este singurul act normativ care conține o astfel de reglementare, ipoteza prevăzută de textul legal regăsindu-se reglementată în acte normative de rang superior hotărârii adoptate de consiliul local, supuse controlului de neconstituționalitate și considerate legale.

De altfel, în lipsa unei astfel de reglementari legale în cuprinsul HCL nr. 77/2021, în cele mai multe cazuri faptele contravenționale savarsite de către conducătorii auto nici nu ar putea fi sancționate contravențional, în lipsa acestora, neputând fi nici identificați, singura modalitate legală și firească fiind aceea de sancționare a utilizatorului autovehiculului, care are, la randul său, posibilitatea exercitării acțiunii în regres împotriva conducătorului auto, pentru recuperarea prejudiciului.

Certificatul de înmatriculare al autovehiculului este actul în baza căruia autovehiculul poate circula legal pe drumurile publice, prezumându-se că autovehiculul se află în proprietatea persoanei sau, după caz, în folosința persoanei înscrise în acest certificat.

Nicio normă legală nu interzice încredințarea spre folosință a autovehiculului unei alte persoane, cu singura condiție să posede permis de conducere valabil pentru categoria respectivă de autovehicul, context în care persoana înscrisă în certificatul de înmatriculare își asumă întreaga

responsabilitate, inclusiv riscul ca autovehiculul să fie folosit și parcat în locurile amenajate, așa încât vina de a nu se achita taxa de parcare îi aparține.

Deținătorul sau, după caz, cel care folosește în mod legal autovehiculul are acțiunea în regres împotriva persoanei căreia i-a fost încredințat autovehiculul, dacă aceasta a depășit termenii și condițiile în care i-a fost încredințat autovehiculul și a parcat autovehiculul în locurile special amenajate, fara a achita taxa de parcare.

Se retine, astfel cum chiar Curtea Constitutionala a argumentat în cuprinsul Deciziei nr. ###/12.05.2016 - referitoare la excepția de neconstitucionalitate a dispozițiilor art. 9 alin. 1 lit. c) și d) OG 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora -, ca obligarea societății (a utilizatorului înscris în certificatul de înmatriculare) la plata amenzii pentru o faptă săvârșită de către conducătorul auto este o soluție legislativă justificată prin raportul de prepușenie existent între întreprinderea sau operatorul de transport rutier și conducătorul auto, angajat al acesteia/acestuia, raport în virtutea căruia comitentul are obligația de a impune conducătorului auto utilizarea instrumentarului și a documentelor prevăzute de lege. Totodată, întrucât răspunderea comitentului este o răspundere pentru fapta altuia, acesta are la dispoziție o acțiune în regres împotriva prepusului. Astfel, în realitate, angajatul persoanei juridice acționează în numele și pe seama acesteia, astfel încât, în cadrul raportului juridic contravențional, răspunderea contravențională se reflectă asupra persoanei juridice care are latitudinea de a formula o acțiune în regres pentru prejudiciul suferit din culpa angajatului său.

Extrapolând sub aspectul naturii faptei contravenționale, se retine ca în același sens s-a pronunțat și ICCJ, prin Decizia RIL ÎCCJ 4/2018 privind interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 8 alin. 1, raportate la cele ale art. 1 alin. 1 lit. b) OG 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, în privința stabilirii subiectului activ al contravenției ce constă în fapta de a circula fără rovinietă valabilă, a proprietarului autovehiculului.

Având în vedere aceste argumente și considerente, instanța retine ca cererea formulată de către reclamanta este nefondată, urmând a fi respinsă ca nefondată.

În baza disp. art. 453 NCPC, instanța va obliga reclamanta la plata către parat a cheltuielilor de judecată în suma de 2856 lei (onorariu avocat).

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Respinge cererea formulată de către reclamanta SC ##### SRL, cu sediul procesual ales în Constanța, ##### ### ##, ### #, ### ##, jud. Constanța, în contradictoriu cu paratul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI CONSTANȚA, cu sediul în Constanța, Bd. Tomis, nr. 51, #####, ca nefondată.

Obliga reclamanta la plata către parat a cheltuielilor de judecată în suma de 2856 lei (onorariu avocat).

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Hotarâre nr. 633/2022 din 28.04.2022, cod RJ eee99de6e
(<https://rejust.ro/juris/eee99de6e>)

Pronuntata in data de 28.04.2022, prin punerea solutiei la dispozitia partilor, prin mijlocirea grefei instantei.

PREȘEDINTE,
#####-#####-###

GREFIER,
#####

Red. ##### #-L. O.-D./4 ex./05.08.2022